

UCHWAŁA Nr 46 RADY MINISTRÓW

z dnia 10 marca 1967 r.

w sprawie zasad i trybu przyznawania prawa do oznaczania wyrobów znakami jakości.

Na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o utworzeniu Centralnego Urzędu Jakości i Miar (Dz. U. Nr 23, poz. 147) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Oznaczaniem znakami jakości obejmuje się wyroby rynkowe powszechnego użytku produkcji krajowej, ze szczególnym uwzględnieniem wyrobów trwałego użytku. W uzasadnionych wypadkach oznaczaniem znakami jakości mogą być również obejmowane niektóre wyroby o charakterze inwestycyjno-zaopatrzeniowym.

2. Prezes Centralnego Urzędu Jakości i Miar w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki i właściwymi ministrami (kierownikami urzędów centralnych) oraz zarządami centralnych związków spółdzielczych ustala wykaz wyrobów lub grup wyrobów objętych oznaczaniem zna-

kami jakości oraz wykaz ośrodków badawczych zobowiązanych do prowadzenia badań laboratoryjnych oraz badań kontrolnych wyrobów oznaczonych znakami jakości.

§ 2. 1. O prawo do oznaczania wyrobów znakami jakości mogą ubiegać się producenci wyrobów wymienionych w § 1 ust. 2.

2. Prezes Centralnego Urzędu Jakości i Miar, w trybie określonym w § 1 ust. 2, może nałożyć na producentów obowiązek zgłaszania do oceny i oznaczania znakami jakości niektórych wyrobów objętych wykazem, o którym mowa w § 1 ust. 2.

§ 3. 1. Ustala się następujące klasy znaków jakości:

- 1) znak jakości „Q” — dla oznaczania wyrobów odpowiadających najwyższemu światowemu poziomowi jakości,
- 2) znak jakości „i” — dla oznaczania wyrobów reprezentujących wysoki światowy poziom jakości.

2. Wyroby wymienione w § 2 ust. 2 nie spełniające warunków do uzyskania znaków jakości wymienionych w ust. 1, lecz odpowiadające wymaganiom zatwierdzonej w obowiązującym trybie dokumentacji technicznej oraz wymaganiom wynikającym z ich przeznaczenia użytkowego, podlegają oznaczaniu znakiem kontrolnym. Przepisy uchwały dotyczące oznaczania wyrobów znakami jakości stosuje się odpowiednio do oznaczania wyrobów znakiem kontrolnym.

3. Formę graficzną znaków jakości oraz znaku kontrolnego ustala się w załączniku do uchwały.

4. Prezes Centralnego Urzędu Jakości i Miar ustala kryteria kwalifikowania do poszczególnych klas znaków jakości oraz szczegółowe zasady oznaczania wyrobów tymi znakami.

§ 4. Warunkiem przyznania prawa do oznaczania wyrobu znakiem jakości, niezależnie do innych wymagań określonych dla wyrobu przez instytucję przyznającą to prawo, jest spełnienie przez wyrób wymagań określonych w Polskich Normach, normach branżowych oraz w innych przepisach szczególnych.

§ 5. Prawo do oznaczania wyrobów znakami jakości przyznawane jest na czas określony.

§ 6. 1. Prawo do oznaczania wyrobów znakami jakości przyznają Centralny Urząd Jakości i Miar oraz jednostki państwowe i organizacje społeczne upoważnione przez Prezesa Centralnego Urzędu Jakości i Miar na podstawie art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o utworzeniu Centralnego Urzędu Jakości i Miar (Dz. U. Nr 23, poz. 147).

2. Centralny Urząd Jakości i Miar koordynuje i kontroluje działalność jednostek upoważnionych do przyznawania prawa do oznaczania wyrobów znakami jakości w zakresie przyznawania tego prawa, organizuje i przeprowadza kontrole prawidłowości stosowania tych znaków oraz organizuje i prowadzi badania laboratoryjne.

3. Jednostką organizacyjną Centralnego Urzędu Jakości i Miar do prowadzenia prac w zakresie oznaczania wyrobów znakami jakości jest Biuro Znaków Jakości.

§ 7. Prawo do oznaczania wyrobów znakami jakości przyznawane jest na podstawie opinii komisji rzeczoznawców lub ekspertów, po przeprowadzeniu badań i oceny wyrobów oraz analizy stabilności poziomu jakości produkcji.

§ 8. Zezwolenie na oznaczanie wyrobów znakiem jakości powinno określać rodzaj znaku, jakim wyrób ma być oznaczony, okres, na jaki zostało przyznane prawo do oznaczania go znakiem jakości, oraz wymagania co do jakości i warunki oznaczania wyrobu tym znakiem.

§ 9. 1. Producent wyrobu, na który przyznane zostało prawo do oznaczania znakiem jakości, obowiązany jest zapewnić jakość tego wyrobu w bieżącej produkcji zgodną z wymaganiami określonymi dla tego wyrobu w zezwoleniu na oznaczanie go znakiem jakości.

2. W razie stwierdzenia niewłaściwej jakości wyrobów oznaczanych znakiem jakości, jednostka, która przyznała prawo do oznaczania znakiem jakości takiego wyrobu, cofnie przyznane producentowi to prawo. Cofając producentowi prawo do oznaczania wyrobu znakiem jakości wyższej klasy, jednostka powołana do przyznawania prawa do oznaczania wyrobów znakami jakości może na wniosek producenta przyznać mu prawo do oznaczania takiego wyrobu znakiem jakości niższej klasy.

3. Wyroby, na które producent otrzymał prawo do oznaczania znakiem jakości, wyprodukowane niezgodnie z wymaganiami co do jakości i warunkami oznaczania ustalonymi w zezwoleniu na ich oznaczanie (§ 8), mogą być wprowadzone do obrotu po uprzednim usunięciu znaku jakości, o ile przepisy szczególne nie zabraniają wprowadzenia do obrotu takich wyrobów ze względu na ich jakość lub inne wymagania.

§ 10. O cofnięciu prawa do oznaczania oraz niezakwalifikowaniu do oznaczania znakiem jakości wyrobów, co do których nałożony został obowiązek zgłaszania do oceny i oznaczania znakami jakości w trybie określonym w § 2 ust. 2, zawiadamia się jednostkę nadrzędną producenta, Ministerstwo Handlu Wewnętrznego oraz właściwe organy, uprawnione do ustalania cen na te wyroby.

§ 11. 1. Wyroby, na które przyznane zostało prawo do oznaczania ich znakiem jakości, podlegają okresowej kontroli ze strony jednostki, która przyznała to prawo. Przy wykonywaniu tej kontroli należy wykorzystywać wnioski organów samorządu robotniczego.

2. Jednostki wymienione w ust. 1 uprawnione są do pobierania przy przeprowadzaniu kontroli na koszt producenta próbek wyrobów bezpośrednio u producenta oraz w jednostkach obrotu towarowego.

3. Jednostki wykonujące niezależną od producenta kontrolę jakości lub odbiór techniczny wyrobów obowiązane są przy wykonywaniu tych zadań do przeprowadzania kontroli prawidłowości stosowania znaków jakości i informowania o wynikach tej kontroli jednostki, która przyznała producentowi prawo do oznaczania wyrobu znakiem jakości.

§ 12. 1. Producenci wyrobów wnoszą do jednostki przyznającej prawo do oznaczania wyrobów znakami jakości opłaty za przeprowadzone badania i ocenę wyrobów, za przyznanie prawa do oznaczania wyrobów znakiem jakości oraz za kontrolę prawidłowości stosowania znaku jakości.

2. Wysokość opłat i sposób ich uiszczania określa Prezes Centralnego Urzędu Jakości i Miar w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 13. 1. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych i zarządy centralnych związków spółdzielczych) oraz prezydja wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) zapewnią stały rozwój produkcji wyrobów oznaczanych znakami jakości.

2. Plany techniczno-ekonomiczne zjednoczeń (jednostek równorzędnych) i przedsiębiorstw powinny ujmować zadania dotyczące rozwoju produkcji wyrobów oznaczanych znakami jakości.

3. Zjednoczenia (jednostki równorzędne) sporządzają corocznie programy zgłoszeń wyrobów do oznaczania znakami jakości przez zgrupowane w nich przedsiębiorstwa. Programy te przedstawiane są za pośrednictwem właściwych ministerstw (urzędów centralnych, centralnych związków spółdzielczych) w terminie do dnia 31 października roku poprzedzającego Centralnemu Urzędowi Jakości i Miar.

4. Centralny Urząd Jakości i Miar może uzależnić podjęcie oznaczania znakami jakości niektórych wyrobów objętych programami zgłoszeń wymienionymi w ust. 3 od opracowania dla nich projektów kryteriów oceny oraz zapewnienia badań laboratoryjnych przez zjednoczenie.

§ 14. 1. Przy Prezesie Centralnego Urzędu Jakości i Miar działa Główna Komisja Znaków Jakości, powoływana przez Prezesa Centralnego Urzędu Jakości i Miar spośród przedstawicieli zainteresowanych ministerstw, organizacji gospodarczych i społecznych.

2. Do zadań komisji należy opiniowanie kierunków i założeń oznaczania wyrobów znakami jakości, rozwoju produkcji tych wyrobów oraz wysuwanie wniosków co do organizacji prac w zakresie badań i kontroli wyrobów objętych oznaczaniem znakami jakości i w innych sprawach związanych z oznaczaniem wyrobów tymi znakami.

3. Regulamin działania Głównej Komisji Znaków Jakości ustala Prezes Centralnego Urzędu Jakości i Miar.

§ 15. Tracą moc uchwały Rady Ministrów:

- 1) nr 426 z dnia 8 listopada 1958 r. w sprawie oznaczania wyrobów znakiem jakości (Monitor Polski Nr 97, poz. 531),

2) nr 532 z dnia 11 grudnia 1961 r. w sprawie rozwoju produkcji wyrobów oznaczanych znakiem jakości (Monitor Polski z 1961 r. Nr 98, poz. 409, z 1963 r. Nr 16, poz. 93, z 1965 r. Nr 20, poz. 89 i z 1966 r. Nr 7, poz. 56).

§ 16. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komitetu Nauki i Techniki, Ministrowi Finansów, zainteresowanym ministrom i kierownikom urzędów centralnych,

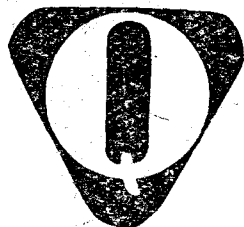
Prezesowi Centralnego Urzędu Jakości i Miar, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Cen oraz prezydiom wojewódzkich (miast wyłączonych z województw) rad narodowych.

§ 17. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

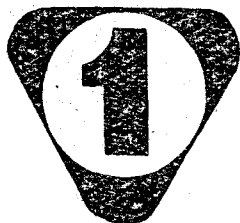
Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Załącznik do uchwały nr 46 Rady Ministrów z dnia 10 marca 1957 r. (poz. 74).

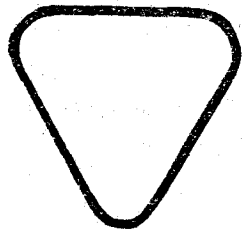
FORMA GRAFICZNA ZNAKÓW JAKOŚCI I ZNAKU KONTROLNEGO

ZNAK JAKOŚCI „Q”

ZNAK JAKOŚCI „1”

ZNAK KONTROLNY *)

*) W polu trójkąta może być zamieszczony wyróżnik branżowy ustalony oddzielnie dla określonych grup wyrobów przez Prezesa Centralnego Urzędu Jakości i Miar, np. skrót KWE — oznaczający kontrolę wyrobów elektrotechnicznych.